

saadan er det, Arbejdsgiverne for Øjeblikket bærer sig ad. De har klart og tydeligt vist, at de er Mænd, paa hvis Ord man ikke kan stole. Deres Repræsentant er gaaet ind paa en Ting, men saa snart han er kommet hjem, falder de fra.

Formanden: Det ærede Medlem bruger Udtryk, som noget skæmmer denne Forhandling — saaledes naar han anvender Udtrykket „unfair“ om Ministerens og andres Optræden. Det vilde sikkert gavne disse Forhandlingens Frugtbarhed og ogsaa det ærede Medlems egen Sag, om han undgik saa haarde Udtryk.

Trier: Jeg skal tage Hensyn til den højtærede Formands Udtalelse og da kun sige, at hver Gang der herefter bliver Spørgsmaal om Brud paa Overenskomster fra Arbejdernes Side, saa vil Arbejdsgiverne faa at vide, at den vigtigste Overenskomst, der er sluttet med Arbejdsgiverne, nemlig den i Washington, er blevet brudt fra Arbejdsgiverhold.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at det Udvalg, som skal have med denne Sag at gøre, to Gange vil betænke sig, før det følger Venstre paa dets Vej, to Gange vil betænke sig paa at nægte Arbejderne at faa Sikkerhed for det, de har tilkæmpet sig, to Gange betænke sig paa at sætte Danmark tilbage og ikke forrest paa den sociale Lovgivnings Omraade. Thi den Argumentation, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Søren Qvist, at Danmark ikke kunde ratificere Konventionen, før andre Lande havde gjort det, vilde føre til, at en saadan Fælleskonference blev fuldkommen Humbug; thi dersom det er umuligt for det enkelte Land at tiltræde Konventionen, før alle andre Lande har tiltraadt den, kan den overhovedet ikke blive tiltraadt. Arbejdsgivernes Ræsonnement, at man af Hensyn til Konkurrencen med Udlandet ikke kan gaa med hertil, har heller ikke meget paa sig, dels fordi det, som jeg nævnte før, er den sædvanlige Klage, dels fordi det beror paa en Misforstaaelse, at et Land ikke kan konkurrere med et andet Land, fordi Produktionsomkostningerne er højere. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en teoretisk Diskussion om, i hvilke Tilfælde Konkurrence alligevel kan finde Sted, men kun henvise til, at Amerika til Trods for meget høje Produktionsomkostninger Gang paa Gang har konkurreret de øvrige Lande ud.

Drachmann: Det foreliggende Lovforslag og den Række af Forslag til Rigsdagsbeslutning, der knytter sig dertil, repræsenterer et nyt Fænomen i dansk Lovgivning og vel at mærke et Fænomen, som jeg finder, der er den største Grund til at være agtpaagivende overfor, idet her Lovforslag af dybt indgribende Betydning for vort danske Samfundsliv forelægges pr. internationalt Bud. Det er ikke saaledes, at vi ikke forud kender internationalt Samarbejde paa Lovgivnings Omraade. Jeg skal blot henvise til det interskandinaviske Lovgivningsarbejde, som vi vist alle omfatter med den største Sympati, og der er i og for sig heller ikke noget at indvende mod en videre og større Udformning af det internationale Lovgivningsarbejde, naar dette blot indskrænker sig til Omraader, hvor det er naturligt. I grove Træk maa jeg maaske have Lov til at betegne dette som værende Tilfældet med Hensyn til de mere formelle og eksakte Fænomener og Begreber i Samfundslivet, jeg kan maaske udtrykke det saaledes: alt, hvad der vedrører Overfladen. Saa snart man imidlertid kommer ind paa Livets mere reelle Spørgsmaal, hvor det er andet og mere end den gode Villie, det kommer an paa, forekommer det mig, at Sagen maa blive en ganske anden. Her maa og kan kun ens egne Forhold være afgørende, og hvis et internationalt Lovgivningsarbejde ikke tager fornødent Hensyn hertil, har det paa Forhaand dømt sig selv, saa bliver det enten forkrøbet i sin Udførelse i Praksis, eller det vil hurtigt blive henvist til Utopiernes Verden, thi her vil det virkelige Liv gøre sig gældende med alle de utallige Særegenskaber, som er og bliver de afgørende, hvor flot end de internationale Kongresbeslutninger maatte sætte sig ud herover. Netop fordi det moderne Liv frister saa stærkt til at betragte hele Verden som en Helhed, som man daglig udsnitvis overskuer i sin Avis, faar belyst gennem Billeder, levende og døde, og fordi hele den tekniske Udvikling gør en saadan Opfattelse af Verdensbilledet lettere, er der Grund til at advare imod at tage det for andet, end det er, og mod at bygge for stærkt derpaa, thi Verdensbilledet har nu en Gang ikke den horizontale Gyldighed, som man gaar ud fra, saa sandt som hver enkelt Nations Liv udvikler sig i vertikal Retning, paa tværs op igennem Tiderne, og igen frembyder en Udvikling, der er betinget af forskellige talrige Faktorer, lige fra rent menneskelige til klimatiske, geografiske o. s. v.